

Posolstvo Svätého Otca Františka na 25. svetový deň chorých

Údiv nad tým, čo Boh koná: „Veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný...“ (Lk 1, 49)

Drahí bratia a sestry,

11. februára nastávajúceho roku sa bude v celej Cirkvi a zvlášť v Lurdoch sláviť 25. svetový deň chorých na tému: Údiv nad tým, čo Boh koná: „Veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný...“ (Lk 1, 49). Slávenie tohto dňa zaviedol Ján Pavol II. v roku 1992 a po prvý raz sa konalo práve v Lurdoch, 11. februára 1993. Tento deň je príležitosťou venovať osobitnú pozornosť situácii chorých a všeobecne, trpiacich; zároveň vyzýva tých, ktorí sa im venujú – počnúc ich príbuznými, zdravotníckymi pracovníkmi a dobrovoľníkmi – aby ďakovali za povolanie, ktoré prijali od Pána: sprevádzať chorých bratov a sestry. Každoročné slávenie tejto spomienky tiež dáva Cirkvi novú duchovnú silu čoraz lepšie uskutočňovať tú podstatnú časť jej misie, ktorou je služba tým najposlednejším – chorým, trpiacim, vylúčeným a odsunutým na okraj spoločnosti (porov. Ján Pavol II., motu proprio Dolentium hominum, 11. februára 1985, 1). Modlitby, slávenia Eucharistie a sviatosti pomazania chorých, spoločenstvo s chorými, bioetické a teologické študijné semináre, ktoré sa v týchto dňoch konajú v Lurdoch, ponúkajú nový, dôležitý príspevok k tejto službe.

Už teraz sa v duchu nachádzam pri jaskyni v Massabielle, pred sochou Nepoškrvnenej Panny, ktorej ten, ktorý je mocný, urobil veľké veci na spásu ľudstva, a chcem vyjadriť svoju blízkosť všetkým vám, bratia a sestry, ktorí prežívate skúsenosť utrpenia, a tiež vašim rodinám. Zároveň vyslovujem svoje uznanie všetkým tým, ktorí – v rôznych úlohách a vo všetkých zdravotníckych štruktúrach po celom svete – odborne, zodpovedne a obetavo prispievajú k zmierneniu vášho utrpenia, vášmu vyličeniu a každodennému pocitu zdravia. Chcel by som vás všetkých – chorých, trpiacich, lekárov, zdravotnícky personál, príbuzných, dobrovoľníkov – povzbudiť, aby ste uvažovali o Márii Uzdravení chorých, ktorá je zárukou nežnej Božej lásky ku každej ľudskej bytosti a vzorom odovzdania sa do jeho vôle. Kiež vo viere, živenej Božím slovom a sviatosťami, vždy nájdete silu milovať Boha a bratov, a to aj pri prežívaní choroby.

Aj na nás, podobne ako na sv. Bernadetu, Mária pozorne hľadí. Pokorná dievčina z Lúrd hovorí, že Panna, ktorú nazýva „krásna pani“, na ňu hľadela tak, ako sa hľadí na osobu. Tieto jednoduché slová opisujú plnosť tohto vzťahu. Bernadeta – chudobná, nevzdelaná a chorá – cíti, že sa Mária na ňu pozerá ako na osobu. „Krásna pani“ s ňou hovorí s veľkou úctou, bez toho, aby ju ľutovala. To nám pripomína, že každý chorý vždy je a zostáva ľudskou bytosťou, a ako s takou s ním treba zaobchádzať. Chorí rovnako ako ľudia – s často vážnym – hendikepom, majú svoju neodhateľnú dôstojnosť a svoje poslanie v živote, a nikdy sa nestanú iba predmetmi, hoci sa aj niekedy zdajú úplne pasívni, v skutočnosti takými nikdy nie sú.

Po tomto zážitku v jaskyni sa vďaka modlitbe mení Bernadetina slabosť na silu pomáhať druhým. Vďaka láske sa stáva schopnou obohatiť svojich blížnych a predovšetkým ponúknuť svoj život na spásu ľudstva. Fakt, že ju „krásna pani“ požiadala, aby sa modlila za hriešnikov, nám pripomína, že chorí a trpiaci nenosia v sebe len túžbu uzdraviť sa, ale aj túžbu viesť skutočný kresťanský život, a to až do tej miery, že ho obetujú, ako praví Kristovi misionárski učenici. Bernadeta dostáva od Márie povolanie slúžiť chorým, má sa stať „milosrdnou sestrou“. Toto poslanie tak dokonale naplní, že sa stáva vzorom, ktorý môže nasledovať každý zdravotnícky pracovník. Prosme teda „Nepoškrvnené počatie“ o milosť, aby sme vždy dokázali nadviazať s chorým vzťah ako s osobou, ktorá síce potrebuje pomoc – a niekedy aj v tých najelementárnejších veciach – ale zároveň v sebe má svoj vlastný dar, o ktorý sa môže podeliť s druhými.

Pohľad Márie, Útechy zarmútených, osvecuje tvár Cirkvi v jej každodennom angažovaní sa v prospech núdznych a trpiacich. Cenné plody tejto starostlivosti Cirkvi vo svete utrpenia a choroby sú dôvodom na vďačnosť Pánovi Ježišovi, ktorý sa s nami stal solidárnym v poslušnosti Otcovej vôli až po smrť na kríži, aby bolo ľudstvo vykúpené. Solidarita Krista, Božieho Syna, narodeného z Márie, je prejavom Božej milosrdnej všemohúcnosti, ktorá sa prejavuje v našom živote predovšetkým vtedy, keď je krehký, zranený, pokorený, marginalizovaný či trpiaci, a vkladá do neho silu nádeje, ktorá nám umožňuje znovu vstať, a podporia nás.

Toľké bohatstvo ľudskej viery nemôže vyjsť nazmar, ale malo by nám skôr pomáhať čeliť našim ľudským slabostiam a tiež výzvam v oblasti zdravotníctva a technológií. Kiež pri príležitosti Svetového dňa chorých nájdeme novú motiváciu prispievať k šíreniu kultúry rešpektujúcej život, zdravie a životné prostredie; nech nás inšpirujú k zasadzovaniu sa za rešpektovanie integrity a dôstojnosti osôb, a to aj prostredníctvom správneho prístupu k bioetickým otázkam, k starostlivosti o tých najslabších i k ochrane prostredia.

Pri príležitosti 25. svetového dňa chorých znovu zdôrazňujem, že chceme byť svojou modlitbou a povzbudením nablízku lekárom, zdravotníkom, dobrovoľníkom i všetkým zasväteným osobám, ktoré sa venujú službe chorým a núdzným; cirkevným i svetským inštitúciám, ktoré v tejto oblasti pôsobia; a tiež rodinám, ktoré sa s láskou starajú o svojich chorých príbuzných. Všetkým želám, aby boli vždy radostnými znakmi Božej prítomnosti a lásky, nasledujúc žiarivé svedectvo toľkých Božích priateľov a priateľiek, spomedzi ktorých spomeniem sv. Jána z Boha a sv. Kamila de Lellis, patrónov nemocníc a zdravotníkov, a sv. Matku Terezu z Kalkaty, misionárku Božej lásky.

Bratia a sestry, my všetci – chorí, zdravotníci i dobrovoľníci – sa spoločne obráťme v modlitbe na Máriu, aby svojím materským príhovorom posilňovala a sprevádzala našu vieru. Od Krista, svojho Syna, nech nám na ceste uzdravovania i v zdraví vyprosí nádej, cit pre bratstvo a zodpovednosť, horlivosť za celkový ľudský rozvoj a radosť z vďačnosti zakaždým, keď nás Boh prekvapí svojou vernosťou a milosrdenstvom.

Ó, Mária, naša Matka, ty v Kristovi každého z nás prijímaš za svojho syna či dcéru, povzbudzuj dôveryplné očakávanie nášho srdca; posilňuj nás v našich chorobách a trápeniach; veď nás ku Kristovi, tvojmu Synovi a nášmu bratovi, a pomôž nám spoliehať sa na Pána, ktorý koná veľké veci. Všetkých vás uisťujem o tom, že na vás neustále pamätám v modlitbe, a zo srdca vám udeľujem apoštolské požehnanie.

8. decembra 2016, na sviatok Nepoškvrneného počatia
František